

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 sentrum
5804 BERGEN

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	530
13 JULI 2021	
SAKSNR.	DOK.NR.
20/20032	
U.O. §	

Deres ref./Your ref.

Vår ref./Our ref.
2019/1040 TKD

Dato/Date
01.07.2021

Høringsinnspill Nytek22 fra Norsk akkreditering

Kapittel 1 Formål, virkeområde og definisjoner

§ 4: Det anbefales å betegne «avvik» som «mindre avvik» for å tydeliggjøre at slike funn ikke er vesentlige for anleggets sikkerhet. Denne endringen ønskes innbakt i hele forskriften.

Kapittel 2 Generelle bestemmelser

§ 6: Det åpnes for bruk av andre standarder enn NS 9415:2021 med tilsvarende sikkerhetsnivå. Det er viktig å bemerke at det kreves dokumentasjon for å vise tilsvarende sikkerhetsnivå. Dette var ikke like tydelig i forrige forskrift, noe som førte til vanskelige diskusjoner under bedømminger. I høringsforslaget er det ikke spesifisert hvordan slike metoder skal evalueres eller kriterier for hvem som kan evalueringen. Det må imidlertid påpekes at det er lagt ned veldig mye arbeid med ny NS 9415. Dette blant annet for å være mer generell og kunne brukes på «alle» typer konstruksjoner.

§ 7: Det stilles krav til «nødvendig faglig kompetanse». Dette blir formelt kontrollert i forbindelse med akkrediteringer, men for ikke-akkreditert virksomhet er det ingen kontroll og heller ikke sanksjonsmuligheter. Dette må en være særlig oppmerksom på når det gjelder forføyningsanalyser (særs viktig og vesentlig analyse) hvor det ikke lenger er krav om akkreditering.

Kapittel 3 Lokalitetsundersøkelse

§ 9: Man skriver videre at lokalitetsundersøkelsen skal foretas og dokumenteres i samsvar med til enhver tids beste praksis og beste kunnskap om metoder og fremgangsmåter. Det er en upresis formulering og vil nok medføre forskjellige tolkninger av hva som er beste praksis og kunnskap. Det er ikke lagt føringer for hvem og hvordan det skal avgjøres. Prinsippet er godt, og gir rom for en kontinuerlig prosess i samsvar med endringer i naturvitenskapelig forståelse og metoder. Som akkrediteringsorgan, er det nærliggende å tenke at det blir NA's, i samråd med Fiskeridirektoratet, ansvar å forvalte. I så fall bør NA klargjøre for inspeksjonsorganet hva som forventes. Forskriften kan med fordel presiseres på dette..

§ 10, 2. ledd: Det oppgis at akkreditert inspeksjonsorgan kan benytte underleverandør til deler av lokalitetsundersøkelsen. Det er vår oppfatning at det vil være bedre å omtale dette som «leverandør av enkelte tjenester som inngår i lokalitetsundersøkelsen».

Kapittel 4 Generelle krav til akvakulturanlegg og dets komponenter

§ 12: Positivt at kravene er i forskrift og ikke i standard. Kravene er relevante og tydelige. Det er behov for å tydeliggjøre om virksomheter som har utført verifikasjon av hovedkomponenter i pålitelighetsklasse 3 dermed blir diskvalifisert for å utstede anleggssertifikat for denne lokaliteten. Vår anbefaling er at virksomheten ikke blir å anse som diskvalifisert da denne kontrollen er å anse som en verifikasjon og ikke direkte relatert til design eller konstruksjon. Det må også sikres tilfredsstillende tilgang til kompetente virksomheter som kan gjøre kontroll i pålitelighetsklasse 3.

Kapittel 5 Krav til spesifikke komponenter mv.

§ 23: Det stilles ikke krav til akkreditering av organisasjonene som skal utføre forankringsanalysene. Krav i § 23 tilsier at dokumentasjonen skal være i samsvar med utlagt anlegg. Dette betyr at kontroll av analysen i forbindelse med anleggssertifikat blir gjort etter at anlegget er utlagt (som i dag), men faren ved at analysen ikke er utført av akkreditert organ, kan innebære at kontrollen medfører krav om endringer før det utstedes anleggssertifikat. Dette skjer ofte i en kritisk tidsfase hvor oppdretter gjerne vil ha fisk i anlegget

§ 24: Positivt at det er inspeksjonsrapporten og ikke utleggsrapporten som skal dokumentere bunn-/landfestenes posisjoner. Det er ikke krav til akkreditering av organisasjonene som utfører disse oppgavene, men det er flere som velger å ha dette som frivillig ordning.

Kapittel 6 Krav om akkreditering

§ 26: Det anbefales å tydeliggjøre at akkreditering for sertifiseringsorgan skal være i henhold til ISO/IEC 17065.

Viktigste forskjell fra NYTEK er at NYTEK22 ikke stiller krav til akkreditert forankringsanalyse. Det er logisk at direktoratet ser på fortøyningsanalysen som en del av prosjekteringen. Riktignok sier § 7 noe om krav til kompetanse til utøvere, men den er vanskelig å definere og kontrollere.

Det er positivt med krav om meldeplikt til NA og andre akkrediterte sertifiseringsorgan. Vi anser at dette bidrar til sikrere produkter på markedet og større åpenhet.

§ 27 beskriver begrensninger vedr økonomiske forhold. Hvis hensikten med begrensningen er at det ikke skal være virksomheter innenfor samme konsern som gjør både prosjektering og utstedelse av anleggssertifikat/levetidsforlengelse, så bør formuleringen «som kan påvirke evnen til uavhengige vurderinger» strykes for å unngå omgåelser ved at det etableres datter- og/eller søsterselskaper.

Kapittel 7 Produktsertifisering og levetidsforlengelse

§ 30 det er bra at det spesifiseres at produktsertifiseringsorganet minst hvert 2. år skal revidere produsenten for at produktsertifiseringen opprettholdes. Ved skifte mellom to produktsertifiseringsorgan forventes det at det nye produktsertifiseringsorganet gjør en full gjennomgang av produktet før produktsertifiseringen kan opprettholdes/videreføres. Det er også ønskelig at det tas inn at hvis produktsertifiseringsorganet terminerer sin akkreditering, så må produsenten senest innen 6 måneder ha inngått avtale med et annet akkreditert produktsertifiseringsorgan.

§ 34: Positivt at det stilles tydelige krav til produsentenes kvalitetssystem! (Dette har tidligere vært styrt av akkrediteringsstandardene).

§ 35 og 36: Levetidsforlengelse erstatter hovedkomponentbevis. Dette er positivt, men det må trolig stilles strengere krav til inspeksjonsorganene enn det som tidligere har vært normalt. Det vil være naturlig at man i større krav stiller krav til at det utføres NDT av materialer, og at utmatting må kontrolleres basert på lokalitet og tidligere drift.

Kapittel 8 Anleggssertifikat

Det stilles langt tydeligere krav til at teknisk dokumentasjon av anlegget og komponenter er tilfredsstillende. Dette gjøres ved spesifikke henvisninger til paragrafer i forskriften. Dette medfører at inspeksjonsorganene i realiteten må gjennomgå dokumentasjonen langt mer i detalj enn det som har vært praksis i NYTEK hvor det i realiteten er kvaliteten til fortøyningsanalysen og underlag til den som har vært mest fokusert. (I NYTEK stilles det kun krav til tilstedeværelse av dokumenter, og det er i praksis kapittel 7.1.6 i 17020 som har gjort at NA kan stille krav til en viss kvalitetskontroll av underlagsdokumentasjon)

Utstedelse av anleggssertifikat før anlegget er tatt i bruk (§ 38, første ledd bokstav h)), gjør at inspeksjonsorganet må lage prosedyre for at oppdretter kan dokumentere teknisk forsvarlig stand. I praksis betyr dette at bokstavene a) til g) må tilfredsstilles, og at oppdretter må gjøre en dokumentasjon av selve inspeksjonen. Dette kan være krevende.

Ang Høringsnotat pkt 5.8

Formuleringen om uavhengighet for sertifiseringsorgan er ikke korrekt.

Produktsertifiseringsstandarder omtaler upartiskhet. Det er NAs vurdering at det er mulig å være både produktsertifiseringsorgan og inspeksjonsorgan type C innen Nytek22.

Med vennlig hilsen

Tove Kristin Dokka
Seksjonssjef
Norsk akkreditering

Dette brevet er godkjent elektronisk